

[Prieme.]

staar alene over for Problemet polske Kul, men i Virkeligheden over for en lang Række Problemer, idet der i Forvejen er truffet Aftale ikke alene med England, men ogsaa med Tyskland, og at man derfor ikke kan indføre en Bestemmelse som den, det ærede Medlem tænker sig. Jeg vil endvidere spørge det ærede Medlem: Vil det ærede Medlem og hans Parti gaa ind for, at man uden videre registrerer disse Vareudvekslinger, med andre Ord legaliserer det Undersalg af danske Landbrugsprodukter, som vitterligt er foregaaet i Udlandet — en Dumping? Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han tror, det er til Gavn for Landet, at vi her legaliserer en Dumping af danske Landbrugsprodukter, og at de paagældende, som er saa heldige at faa saadanne Vareudvekslingsaftaler bragt i Stand, udelukkende skal gøre sig betalt paa de danske Forbrugeres Bekostning.

Jeg tror, at det er meget uheldigt for det danske Landbrug. Endelig vilde, hvis det ærede Medlem har Ret i, at Grosserer-Societetet anbefaler alle disse Vareudvekslinger, saaledes som det ærede Medlem har skitseret det, Resultatet blive, at langt den største Del af den danske Handelsstand vilde blive endnu haardere ramt, end den i Forvejen er. Resultatet vilde blive, at nogle ganske faa vilde kunne tilrive sig disse Forretninger, medens langt den største Del af Handelsstanden maatte blive tilbage og se paa, hvad der her foregik. Jeg kan meddele det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at Grosserer-Societetets Komité kun har et eneste Ønske, nemlig dette at eksportere saa meget som muligt og derigennem ogsaa at forøge Importen, men at det selvfølgelig kun maa foregaa paa en for Landet fordelagtig og paa en for den samlede Handelsstand fordelagtig Maade.

Med Hensyn til den valutamæssige Begrundelse for Loven, som vi Gang paa Gang og Aar efter Aar faar præsenteret af Nationalbanken, naar man ønsker Forlængelse af Lovens Gyldighed, vil jeg gerne sige, hvad jeg ogsaa har sagt i Udvalget, at jeg forstaar ikke denne Begrundelse, at den valutamæssige Stilling her i Landet er saa svag, at man ikke kan tillade en større Udvidelse af Frilisten, end man har gjort.

Thi det er jo ikke saa længe siden, at en af de københavnske Storbanks tilbagebetalte et Beløb paa 8 Mill. Kr. af et Laan i Sverige, som man overhovedet ikke havde været nødt til at tilbagebetale paa det daværende Tidspunkt. Jeg skal ikke kritisere, at det fandt Sted, kun vil jeg sige, at naar man tillader en Tilbagebetaling af et saadant Beløb i en Tid, som af Nationalbanken angives at være svag i valutamæssig Henseende, er det ikke rigtigt, at man samtidig over for Importørerne kommer og siger: Vi kan ikke tillade os en forøget Import, for vor Valutareserve tillader det ikke. Jeg synes, at de Mennesker, der lever af Handel her i Landet, har Lov til at kræve, at den højtærede Bankkommissær og Nationalbanken maa anlægge det samme Synspunkt, hvad enten det gælder en Købmand, der skal importere sine Varer fra Udlandet, eller det gælder en Bank, som af en eller anden Aarsag ønsker at tilbagebetale et Laan, som man ikke har nødig at tilbagebetale før langt senere.

Den højtærede Udenrigsminister, som desværre ikke er til Stede her i Salen i Dag, fortalte jo i en Kronik i Dagbladet „Politiken“, hvorledes Valutacentralen blev paatvunget Landet. Jeg vil ikke bestride, at den højtærede Udenrigsminister til Dels har Ret i nogle af de Synspunkter, som Ministeren fremførte, men naar Ministeren lader gaa som den røde Traad gennem hele Artiklen, at Valutacentralen er for Danmark udelukkende et Forsvarsvaaben, som benyttes af Danmark som Forsvar mod de Restriktioner, man gennemfører over for Danmark fra andre Landes Side, maa jeg sige, at saa var det et kedeligt Uheld for den højtærede Udenrigsminister, at der netop samme Dag og flere Gange siden i Norges Handels- og Sjøfartstidende har været meget stærke Angreb paa den Importbegrænsning, man foretager fra Danmarks Side. Det finder sit Udtryk i en Artikel i Norges Handels- og Sjøfartstidende af 5. December i Aar, hvor man med stor Overskrift meddeler:

„Handelsbalansen med Danmark hitil 12 mill. kr. i Norges disfavør. Et spørgsmål, om ikke vår bilimport via Danmark må forbeholdes vårt handelsbytte med produktionslandet“.